

Debatt Hög tid att Linköpings kommun börjar bevara åkermarken

I fallet Distorp efterlyser vi först en noggrann behovsanalys och sedan alternativa lösningar som bevarar vår goda jord, både i Distorp, längs Ostlänken och i hela kommunen, skriver debattörerna.

Det är hög tid att Linköpings kommun börjar bevara åkermarken i handling, inte bara nöja sig med att nämna nyckelorden "spara jordbruksmark" i tal och skrift, skriver debattörerna.

Foto: Corren

Debatt 2026-01-02

Annika Elmqvist, Naturskyddsföreningens klimatgrupp Linköping

Fredrik Haraldsson, Rystad Östra Harg hembygdsförening

Eva Jonsson, Nordbruk

Lena Karlsson, ordförande, Eva Gustavsson, Den goda jorden ideell förening

Strax utanför Linköping planeras en företagspark på ett stort område högvakastande jordbruksmark, Distorp. Åkermarken har ett mycket svagt skydd i lagstiftningen och samtidigt är den billig och enkel att bygga på. Där finns inga träd eller backar, bara ta bort matjorden och sätta igång. Eller behöver vi tänka lite längre?

I dagens läge med den ena krisen efter den andra, klimatförändringar och krig talas det allt mer om livsmedelsberedskap. När nu Linköpings kommun planerar att förstöra runt 200 hektar mycket god jordbruksmark utan att ens redovisa en behovsanalys eller uppfylla lagkraven på utredning av alternativ, bygger det på föråldrat tänkande. Samtidigt som beredskap är en högaktuell fråga, nämns livsmedelsförsörjningen bara i en enda mening: "Det allmänna intresset av livsmedelsförsörjning har också ingått i avvägningen". Hur en sådan avvägning går till beskrivs inte.

I gengäld handlar åtskilliga synpunkter från myndigheter, föreningar och privatpersoner om just livsmedelsförsörjning. Kommunen svarar på dessa yttranden med antagandet att omvärldsläget

inte kommer att försämrats: *"Under förutsättning att omvärldsläget inte försämrats ytterligare* bedömer Livsmedelsverket att det inte heller på lång sikt uppstår någon brist på mat eller dricksvatten, totalt sett", vår kursivering.

Efter att detta projekt inleddes, har läget i världen verkligen försämrats, matpriserna har ökat drastiskt och åkermark fortsätter att bebyggas och förstöras i rask takt, både i Sverige och andra länder. Kommunen vill, utöver detta projekt, dessutom bebygga ytterligare 366 hektar jordbruksmark kring Ostlänkens sträckning enligt planeringen för denna.

Kommunens svar på ovannämnda synpunkter om livsmedelsförsörjningen är att i Östergötland odlas huvudsakligen spannmål, som Sverige har överskott på och exporterar. Man skriver även att Sverige är beroende av att importera insatsvaror som fröer, gödning och drivmedel till jordbruket.

Tyvärr lyckas kommunen inte dra den logiska slutsatsen av allt detta: Om importen av insatsvaror försvåras på grund av rådande världsläge, kan skördarna per hektar komma att sjunka drastiskt. Då behövs mer åkermark, inte mindre, för att ge oss mat på bordet. Samma sak gäller om klimatförändringarna medför svår torka eller skyfall.

Regering och riksdag har uttalat att vår beredskap och självförsörjning behöver bli bättre med tanke på läget i världen. Kanske behöver vi även hjälpa andra kommuner och länder med mat vid framtida förändrade förhållanden? Att som kommunen enbart ta hänsyn till bedömningar av bästa tänkbara utveckling av omvärldsläget är oklokt och saknar all trovärdighet.

Om överskott på spannmål inte anses lönsamt, är det stor idé att främja annan produktion inom lantbruket. För ökad självförsörjning behövs mer proteinhaltiga livsmedel, frukt och grönsaker. Linköping har även många arbetstillfällen inom livsmedelsindustrin, och den behöver förses med råvaror.

Det är hög tid att Linköpings kommun börjar bevara åkermarken i handling, inte bara nöja sig med att nämna nyckelorden "spara jordbruksmark" i tal och skrift. I fallet Distorp efterlyser vi först en noggrann behovsanalys och sedan alternativa lösningar som bevarar vår goda jord, både i Distorp, längs Ostlänken och i hela kommunen. Med krig i vår närhet och pågående klimatförändringar krävs det att Linköping tänker om!